

φερμάρω

φερμάρω, ρ. [*<ιταλ. fermare*]. **1.** στυλώνω το βλέμμα μου σε κάτι ή σε κάποιον, διακρίνω κάτι ή κάποιον ανάμεσα σε άλλα ή σε άλλους, παρατηρώ με προσοχή, κρυφοκοιτάζω, παρακολουθώ προσεκτικά τις κινήσεις κάποιου: «κάποια στιγμή φερμάρισα ανάμεσα στα εργαλεία το σφυρί που ζητούσα || τον φερμάρισα ανάμεσα στο πλήθος και τον πήρα από πίσω χωρίς να με βλέπει». (Λαϊκό τραγούδι: *όταν τα μαλλιά σου οντουλάρεις, είσαι ψεύτης κατεργάρης, στον καθρέφτη όλο κοιτάζεις και φερμάρεις*). **2.** προετοιμάζω κάποιον για κάτι: «απ' τη μέρα που βγήκε αυτός βουλευτής, φερμάρει και το γιο του για βουλευτή». **3.** (ειδικά για κυνηγητικά σκυλιά) οσμίζομαι τον αέρα και εντοπίζω το θήραμα το οποίο και παρακολουθώ: «είναι σκυλί σπουδαίας ράτσας, γιατί φερμάρει με το πρώτο το θήραμα». **4.** (στη γλώσσα της αργκό) επιτίθεμαι και χτυπώ κάποιον: «του φερμάρισα μια γροθιά στο πρόσωπο || του φερμάρισα την καρέκλα στο κεφάλι». **5.** (στη γλώσσα της αργκό) σταματώ κάτι που κινείται, ιδίως αυτοκίνητο ή άλλο τροχοφόρο: «φερμάρισα τ' αυτοκίνητο σε μια θέση δίπλα στο πεζοδρόμιο».

- της (του) τον (την, το), φέρμαρα ή της (του) τον (την, το) φερμάρισα (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), της (του) επέβαλα τη σεξουαλική πράξη και, κατ' επέκταση, τον (την) κορόιδεψα, τον (την) ξεγέλασα, τον (την) εξαπάτησα: «αφού την είχε όλο το βράδυ στην γκαρσονιέρα του, σίγουρα της τον φερμάρισε || ήθελε να με ξεγελάσει, αλλά τον πρόλαβα και του τη φερμάρισα χωρίς να το καταλάβει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας